

ΚΕΙΜΕΝΟ

εὖ ἐπίστασθε, καὶ μοι σφόδρα τὸ μέλλον ρηθήσεσθαι διαμνημονεύετε, εἰ μὲν δώσει τῶν ἐπιτηδευμάτων Τίμαρχος δίκην, ἀρχὴν εὐκοσμίας ἐν τῇ πόλει κατασκευάσετε: εἰ δ' ἀποφεύξεται, κρείττων ἦν ὁ ἀγὼν μὴ γεγενημένος. πρὶν μὲν γὰρ εἰς κρίσιν Τίμαρχον καταστήναι, φόβον τισὶ παρεῖχεν ὁ νόμος καὶ τὸ τῶν δικαστηρίων ὄνομα: εἰ δ' ὁ πρωτεύων βδελυρία καὶ γνωριμώτατος εἰσελθὼν περιγενήσεται, πολλοὺς ἀμαρτάνειν ἐπαρεῖ, καὶ τελευτῶν οὐχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἐξοργιεῖ. μὴ οὖν εἰς ἀθρόους, ἀλλ' εἰς ἓνα ἀποσκήψατε, καὶ τὴν παρασκευὴν καὶ τοὺς συνηγόρους αὐτῶν παρατηρεῖτε: ὧν οὐδενὸς ἐγὼ ὀνομαστὶ μνησθήσομαι, ἵνα μὴ ταύτην ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιήσωνται, ὡς οὐκ ἂν παρῆλθον, εἰ μὴ τις αὐτῶν ὀνομαστὶ ἐμνήσθη. ἀλλ' ἐκεῖνο ποιήσω: ἀφελῶν τὰ ὀνόματα, διεξιῶν δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν γνώριμα καταστήσω. ἔσται δ' αὐτὸς ἑαυτῶ ἕκαστος αἴτιος, ἐὰν δεῦρο ἀναβῆ καὶ ἀναισχυνητῆ.

Αισχίνης, Κατὰ Τιμάρχου 192-193

1. Να μεταφράσετε το κείμενο.
2. Για κάθε μια από τις παρακάτω λέξεις του κειμένου να γράψετε τον τύπο που ζητείται:
 - μοι= την αιτιατική ενικού του τρίτου προσώπου.
 - δώσει= το γ' ενικό οριστικής ενεστώτα στην ίδια φωνή.
 - πόλει= την κλητική ενικού.
 - τισί= την ονομαστική ενικού στο θηλυκό.
 - γνωριμώτατος= το θετικό βαθμό του αντίστοιχου επιρρήματος.
 - πολλούς=τη γενική του άλλου αριθμού στο ίδιο γένος.
 - ἐπαρεῖ= το γ' πληθυντικό οριστικής αορίστου ενεργητικής.
 - διεξιῶν= το γ' ενικό προστακτικής ίδιου χρόνου.
 - ἀφελῶν= το γ' ενικό οριστικής του ίδιου χρόνου.
 - ἐξοργιεῖ= Το γ' ενικό του παρατατικού της άλλη φωνής.
3. A) Να χαρακτηρίσετε από συντακτική άποψη τους παρακάτω όρους του κειμένου: εὖ, μοι, τισί, ὧν, γνώριμα
B) Να αναφέρετε την υπόθεση, την απόδοση και το είδος των υποθετικών λόγων του κειμένου.

Μετάφραση

Πολύ καλά να γνωρίζετε και συγκρατήσετε έντονα στη μνήμη σας αυτό που θα ειπωθεί από μένα (πρόκειται να πω), εάν μεν ο Τίμαρχος τιμωρηθεί για τις έκνομες πρακτικές (συμπεριφορές) του , θα θέσετε τα θεμέλια της ευκοσμίας (ευνομίας) στην πόλη. Αν όμως αθωωθεί, τότε θα ήταν προτιμότερο να μην είχε γίνει η δίκη καθόλου. Γιατί, πριν από την εισαγωγή του Τιμάρχου σε δίκη, ο νόμος και το όνομα των δικαστηρίων προκαλούσε δέος (φόβο) σε κάποιους. Εάν, λοιπόν, ο πατριάρχης (ηγέτης) της απρέπειας και διαβόητος για την αναισχυντία του, αφού μεταφερθεί στο δικαστήριο (για δίκη), αποχωρήσει από αυτό με ασφάλεια (κερδίσει τη δίκη, αθωωθεί), θα εξωθήσει (έμμεσα) πολλούς στην παρανομία και τελικά δεν θα είναι ο λόγος, αλλά η απελπιστική κατάσταση, που θα προκαλέσει το θυμό σας. Εξαπολύστε τον πέλεκυ της δικαιοσύνης σε έναν μονάχα και όχι στο πλήθος και να προσέχετε και την προετοιμασία τους (μηχανορραφίες) και τους συνηγόρους (υποστηρικτές τους) τους . Εγώ κανένα από αυτούς δεν θα αναφέρω με το όνομά του, για να μην έχουν αυτό ως δικαιολογία για να μιλήσουν, ότι δηλαδή δεν θα έπαιρναν το λόγο τάχατες, αν κάποιος δεν είχε αναφερθεί στο όνομά τους. Αλλά αυτό θα κάνω: αφού αντιπαρέλθω τα ονόματά τους και αφού περιγράψω αναλυτικά τις συνήθειες τους, ουσιαστικά θα φωτογραφίσω και τα πρόσωπά τους. Κατά συνέπεια ο καθένας θα είναι αποκλειστικά ο ίδιος υπεύθυνος, αν ανεβεί εδώ στο βήμα και επιδοθεί σε αναισχυντίες.

Γραμματική

ἔ, δίδωσιν, πόλι, τις, γνωρίζω, πολλοῦ, ἐπήραν, διεξίτω, ἀφείλε, ἐξωργίζετο.

Συντακτικό.

εὔ = Επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στο ἐπίστασθε

μοι = Δοτική του ποιητικού αιτίου στο ῥηθήσεσθαι

τισὶ = Ἐμμεσο αντικείμενο στο παρῆιεν

ῶν = Γενική διαιρετική από το οὐδενός

γνώριμα = κατηγορούμενο του αντικειμένου σώματα

Υπάρχουν 4 υποθετικοί λόγοι

1. εἰ μὲν δώσει Τίμαρχος δίκην, Υπ ἀρχὴν εὐκοσμίας κατασκευάσετε, Απ ->πραγματικό
2. εἰ δ' ἀποφεύξεται, Υπ κρείττων ἦν ὁ ἀγὼν μὴ γεγενημένος, Απ ->πραγματικό
3. εἰ δ' ὁ πρωτεύων περιγενήσεται, Υπ πολλοὺς ἀμαρτάνειν ἐπαρεῖ, Απ ->πραγματικό (με σημασία προσδοκωμένου)
4. οὐκ ἂν παρηλθον, Απ, εἰ μὴ τις αὐτῶν ὀνομαστί ἐμνήσθη, Υπ-> Μη πραγματικό.

Στάθης Παπακωνσταντίνου